

Wat je alleen ziet met een kat aan je zijde

Bokyeong Sunim

*Wat je alleen ziet met een
kat aan je zijde*

Tijdloze wijsheid van een kat en zijn monnik

Vertaald uit het Koreaans
door Teun Meeuwsen

This book is published with the support of the
Literature Translation Institute of Korea (LTI Korea).

ISBN 978-90-492-1095-3
ISBN 978-94-023-2909-4 (e-book)
NUR 770

Oorspronkelijke titel: 어느 날 고양이가 내게로 왔다 (*One Day a Cat Came to Me*)

Vertaling: Teun Meeuwssen

Omslagontwerp: Pinta Grafische Producties

Omslagbeeld: © Xuan Loc Xuan

Auteursfoto: © Bulkwang Media Co

Zetwerk: Mat-Zet bv

© 2017 Bokyeong Sunim

© 2026 Nederlandse vertaling Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam

Dutch edition published by agreement with Bulkwang Media Co., Ltd., through Danny Hong Agency, in associated with New River Literary Ltd.

De uitgever heeft ernaar gestreefd alle rechten van derden te regelen volgens de wettelijke bepalingen. Degenen die desondanks menen zekere rechten te kunnen doen gelden, kunnen contact opnemen met Meulenhoff Boekerij bv, Amsterdam.

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd bestand, of openbaar gemaakt in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever. Tekst- en datamining van (delen van) deze uitgave is uitdrukkelijk niet toegestaan.

All rights are reserved, including those for text and data mining, AI training and similar technologies.

Joongne-berg

Buril-hermitage
(waar meester Beopjeong
verbleef)

Weg van de
Bezitloosheid
- 1,5 km

Pagode van
meester Kusan

Stenen tafel

Rustplaats
tussen de
rotsen

Boeddhalal

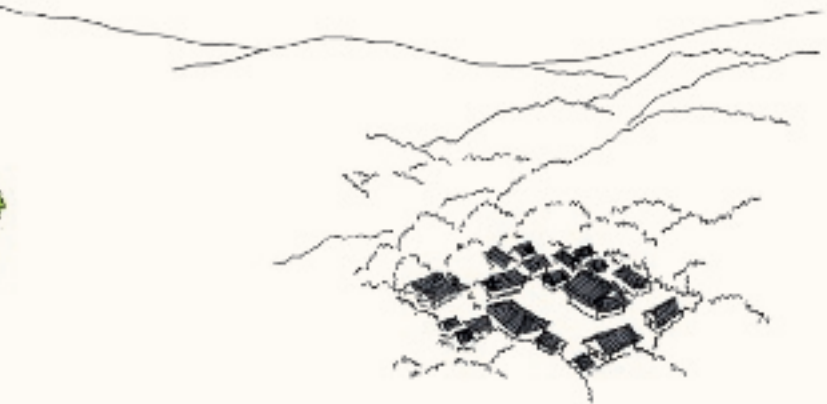
Verblijfplaats
van monnik
Bokyeong

Kusan Seonmun
(ingang van het
Pagode-pariwoon)

Gebied binnen het Pagode-pariwoon van de Songgwang-
tempel waarin Poes zijn activiteiten ontplooit

*Het centrale
tempelcomplex
(Songgwang-tempel)*

De Iju-poort

- *Iju-poort*

Dit is de eerste poort die je passeert als je de Songgwang-tempel betreedt. De bedoeling is dat je met een rein hart, ontdaan van alle wereldse passies, door de poort gaat.

- *Songgwang-tempel*

Een tempel die gelegen is op de westerse helling van de Jogye-berg in Suncheon in de provincie Zuid-Jeolla. In dit boek wordt het ‘centraal tempelcomplex’ genoemd. Bokyeong kwam hiernaartoe om monnik te worden. Nadat hij was opgegroeid op het platteland kwam Poes naar de keuken van de tempel om zich van de hem toebedeelde taak van het vangen van muizen te kwijten. Op een dag tijdens de winter van het vorige jaar slenterde Poes van het centrale complex naar de pagode; op deze plek ontmoette Bokyeong, die zijn leven in Seoel had afgesloten en zich nu wijdde aan wandelen en lezen, hem voor het eerst.

- *Pagode-paviljoen*

Zaal met daarin de pagode die de relieken van meester Kusan (1909-1983), voormalig abt van de Song-

gwang-tempel, bevat. De term ‘Pagode-paviljoen’ kan ook duiden op een veld waarin verschillende pagodes staan.

In het Pagode-paviljoen is de kamer van Bokyeong, en het is het toneel van de activiteiten die Poes ont-plooit.

- *Kusan Seonmun*

Ingang van het Pagode-paviljoen. De vorm van de poort is bijzonder: het middelste deel van een boomstam is uitgehakt en iedereen die door deze poort wil gaan, moet in gebogen houding passeren. Enkel jonge kinderen en Poes kunnen naar binnen zonder dat ze hoeven te buigen.

- *Verblijfplaats van Bokyeong en Poes*

Dit gebouw herbergt in totaal veertien cellen, en een daarvan is de cel van Bokyeong. Poes verblijft gewoonlijk in de ketelruimte helemaal aan het einde, waar wel zes dozen voor hem zijn neergezet. Maar uiteraard mag Poes, als Bokyeong het toelaat, dus op dagen dat Poes wat droevig uit zijn ogen kijkt of wanneer hij een kwetsuur heeft opgelopen, best de nacht doorbrengen in de cel van Bokyeong.

- *'s Zomers bij de stenen tafel onder de Indische sering*
 De Indische sering staat in bloei vanaf de late lente tot de late zomer. Zodra de bladeren groter worden, de scharlaken bloesem prachtig bloeit en de schaduw dichter wordt, is Poes te vinden op de van koelte doortrokken stenen tafel, waar hij de hitte ontvlucht terwijl hij de weldadige bloesemgeur in zich opneemt.
- *De rustplek tussen de rotsen*
 Tien uur 's avonds is het moment dat Bokyeong en Poes een wandeling maken. Ze gaan samen van huis, maar komen apart van elkaar terug. Vaak observeert Poes hoe Bokyeong als eerste naar binnen gaat, om zich dan op zijn buik uit te strekken op een stapel stenen. Hij geeft daarmee te kennen dat hij nog even wat tijd alleen wil doorbrengen. En het is ook hier dat hij de thuiskomst van Bokyeong afwacht, wanneer die van buiten de tempel terugkomt.
- *'s Winters bij de pagode met relieken van meester Kusan*
 De pagode waarin de relieken van meester Kusan zijn bewaard, staat de hele dag in het zonlicht. In de herfst wordt de pagode vanaf ongeveer het middaguur aangenaam verwarmd. Een uiterst geschikte uitkijkpost voor Poes! Daar kan hij genieten van de berghellingen van de Jogye-berg, met de bomen in bladeren met bonte herfstkleuren, en de langzaam

ondergaande avondzon, terwijl hij zich de aangename warmte goed laat bekomen. Poes denkt dat Bokyeong plezier heeft in verstoppertje spelen, en roept hem toe terwijl hij zich tussen de stenen van de pagode verbergt.

- *De Buri-hermitage en de Weg van de Bezitloosheid*

De Buri-hermitage was de verblijfplaats van meester Beopjeong en zijn stoffelijke resten zijn er ter aarde besteld onder de tabunoki. Vanaf de lente tot de late herfst staan de weelderige moestuin en de Japanse vezelbanaan met zijn brede bladeren er prachtig bij. Hier wiede meester Beopjeong overdag zijn moestuin en schreef hij 's avonds. Toen hij nog in leven was, las hij eens iets wat Bokyeong geschreven had en gaf hem een compliment: 'Het is goed.' Tussen het Pagode-paviljoen en de Buri-hermitage ligt de anderhalve kilometer lange Weg van de Bezitloosheid.

Het komt voor dat Poes Bokyeong volgt op zijn geliefde wandelingen. Hoewel het pad steil en gevaarlijk is, volgt Poes Bokyeong op de hielen, en hij laat niet na zijn rol van bodyguard met verve te vervullen door af en toe waakzaam achterom te kijken.

Inhoud

Voorwoord – Kijken en wachten	20
--------------------------------------	----

EERSTE VERHAAL

Wij herbergen allemaal een eigen eiland in onszelf

Een kat komt naar me toe gelopen	32
Terugkeren naar de plek van oorsprong	40
Strooi zaden met de hand uit	44
Als ik voor je zorg, houd je me dan gezelschap?	52
Wees beducht voor mensen die niet van katten houden	60
Onder geen beding te veel, maar juist genoeg! De filosofie van een kat	68
Ieder van ons herbergt zijn eigen eiland	78
Een kat die zijn uiterste best heeft gedaan, verontschuldigt zich niet	88

Poezenpraat

Tien uur 's avonds	97
Vacht	99
Ben je een feminist, Poes?	102

TWEEDE VERHAAL

Het is niet zo erg om zo nu en dan gekwetst te worden door iemand om wie je geeft

Als ik de kat mis maar geen gehoor geef aan dat gevoel, dan komt hij vanzelf	106
Een kat weet het wanneer iemand niet van katten houdt. Maar het boeit hem niet bijzonder	116
Het is niet zo dat een kat een hekel heeft aan kou; hij vindt warmte gewoon prettiger	126
Het is niet zo erg om zo nu en dan gekwetst te worden door iemand om wie je geeft	136
Wat het ook moge zijn, als je er werkelijk waarde aan hecht, zal je gedrag subiel beginnen te veranderen	146
Wees gerust, ik speel alleen maar eventjes verstoppertje!	154
Iemand die lacht, die leeft	162

Poezenpraat

Thuis	171
Relaties	173
Afscheid	175
Dromen	177

Probeer u nu de geur van bloemen te ruiken?

Niet alle dingen die je onderneemt omdat je denkt dat de kat ze leuk zal vinden, slaan de spijker op hun kop	182
Een boom op de wijze van een boom, een huismus op de wijze van een huismus, een kat op de wijze van een kat	194
De neusgaten van een kat verschillen in grootte	206
Zelfs mensen die uiterlijk onbewogen lijken, produceren een droevig geluid wanneer je hun hart beroert	218
Als je weet hoe je voor jezelf moet zorgen, heb je geen leermeester nodig	228
Als je ergens diep over nadenkt wil dat niet zeggen dat het gewenste resultaat volgt	242
Ons geluk is de afwezigheid van ongeluk	254
Hoe zou mijn tijd er nu hebben uitgezien als er geen kat was geweest?	260
Nawoord – Als u het goed maakt, dan maak ik het goed	282

VOORWOORD

Kijken
en wachten

‘Als jij om vier uur ’s middags komt,
dan zal ik om drie uur ’s middags beginnen met
gelukkig worden.’

– Antoine de Saint-Exupéry, *De kleine prins*

In de lente ben ik de ‘Speciale tentoonstelling over *De kleine prins*’ gaan bekijken in het Tibetmuseum van de Daewon-tempel in Boseong. De Daewon-tempel is gelegen tussen Gwangju en de Songgwang-tempel, en in de lente is de vier kilometer lange, met kersenbloesems omzoomde promenade een fantastisch schouwspel, zozeer dat het verdient verkozen te worden tot een van de ‘honderd mooiste routes van Zuid-Korea’. Vanaf het begin van het jaar zag ik her en der spandoeken met informatie over de tentoonstelling hangen, waardoor mijn nieuwsgierigheid gewekt was, maar ik kwam er niet aan toe om de tentoonstelling te bezichtigen. Totdat ik bij een evenement de directeur van het Tibetmuseum ontmoette, die me aanraadde een bezoek aan het museum te brengen. Ik prikte een datum. De tempel ligt diep in de bergen in de toch al dunner bevolkte Jeolla-provincie, en die dag was er helemaal niemand te bekennen,

wellicht vanwege de lenteregen die de hele dag neerkwam. De tentoonstelling was georganiseerd in samenwerking met de Antoine de Saint-Exupéry Foundation for Youth ter viering van 130 jaar Zuid-Koreans-Franse diplomatieke betrekkingen. Hoewel de tentoonstelling niet groot was, werden in vier verschillende ruimtes aspecten van de schrijver belicht, en in de 'Expositie van ongepubliceerde illustraties van *De kleine prins*' werden onder andere vroege oefensketssen die Saint-Exupéry gemaakt had van de kleine prins en andere personages vertoond. Wat specifiek mijn aandacht trok was een illustratie getiteld *De kleine prins liggend op een heuveltje*. Elke keer als ik naar de kat keek die met mij samenwoonde op het Pagode-paviljoen vond ik het zielig dat hij alleen was, maar nu viel de kleine prins, die alleen woonde op een ster in het heelal maar zich niets aantrok van zijn eenzaamheid, samen met de kat. Zonder ook maar de museumdirecteur een bezoek te brengen, ging ik snel terug naar het Pagode-paviljoen, waar de kat op me wachtte.

Momenteel ben ik bezig de laatste hand te leggen aan een manuscript, waarbij de mails met de redacteur over en weer gaan, maar in alle drukte moest ik het werk noodgedwongen uitstellen en een tweedaags bezoek brengen aan Seoel. Zodra het manuscript is afgerond en de richting van de redactie in grote lijnen is bepaald, begint de fase van de kleine aanpassingen en is het de beurt aan de boekvormgever en zijn vaardigheden. Dit was ongeveer het moment dat ik een e-mail kreeg van de redacteur. In de e-mail stond een aantal dingen met betrekking tot het boek, maar wat maar in mijn hoofd bleef doorzingen was de opmerking van de redacteur dat hij voor de illustraties in het boek iets in gedachten